

Arrest

nr. 148 251 van 22 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 27 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 november 2014 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 april 2015.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 8 april 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

In deze beschikking werd gesteld: *“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de Vreemdelingenwet “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie” waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”. Als antwoord op de vraag van de griffie van 9 januari 2015 of verzoeker*

al dan niet een synthesememorie wenst in te dienen, antwoordt verzoeker in een schrijven van 17 januari 2015 als volgt: "Gelieve als bijlage mijn verzoekschrift te willen vinden evenals de voor eensluidend verklaarde kopiën." Het opnieuw indienen van het initiële verzoekschrift kan niet worden beschouwd als een samenvatting van het verzoekschrift."

Verzoeker richt op 23 april 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

In het proces-verbaal van terechtzitting van 11 juni 2015 staat het volgende vermeld: *"De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat haar handelwijze, met name het opnieuw verzenden van haar gedinginleidend verzoekschrift in antwoord op de vraag van de griffie van de Raad of zij al dan niet in synthesememorie wenst over te maken, kan worden geïnterpreteerd als een kennisgeving dat zij niet de intentie heeft om een synthesememorie over te maken en vraagt de Raad te oordelen op basis van het verzoekschrift. Waar de voorzitter erop wijst dat de verzoekende partij op 7 januari 2015 werd overgedragen aan de Italiaanse autoriteiten, betwist de verzoekende partij dit niet en stelt zij zich naar de wijsheid te gedragen voor wat het in de bestreden beslissing vervatte bevel om het grondgebied te verlaten betreft. De verwerende partij verwijst naar de beschikking."*

Verzoeker is van oordeel dat het opnieuw verzenden van haar gedinginleidend verzoekschrift "kan" geïnterpreteerd worden als een kennisgeving dat zij niet de intentie heeft om een synthesememorie over te maken. Er kan echter niet worden ingezien, en verzoeker toont ook niet aan, hoe het opnieuw toesturen van het verzoekschrift kan worden geïnterpreteerd als het in kennis stellen van de Raad van zijn voornemen om geen synthesememorie over te maken, overeenkomstig de bepalingen van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt dan ook geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat in de reeds vernoemde beschikking van 8 april 2015 werd aangegeven.

Bijgevolg dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA